N°. 10. A°. 1831.

SURINAAMSCHE COURANT

Van *Donderdag* den 3den Februarij.

SURINAME.

Militair Bureau.

Den 31 *Januarij* 1831.

De Heer Mr. C. P. VLIER, provisioneel gequalificeerd zijnde tot de waarneming der functien van *Auditeur Militair* bij het Garnizoen en de Schutterij alhier, heeft den voor die betrekking bepaalden. Eed, in handen van den Heere Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen afgelegd.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 31sten Januarij, het Schip *de Onderneming*, Kapt. H. Eeltjes, naar Middelburg; lading: 485 vaten Suiker.

Idem, het Schip *Nickerie*, Kapt. John Cleland, naar Rotterdam; lading: 505 vaten Suiker, 78 balen sch. Katoen en 40 vaten Rum.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

Parijs, 26 *November*. De dagbladen deelen, naar het schijnt van eene officiele zijde, het antwoord mede, hetwelk Z. M. de Keizer van Rusland, den 18den September, gegeven heeft op den brief van Z. M. den Koning der Franschen, waarin deze aan eerstgenoemden monarch van zijne komst tot den troon kennis geeft. Hetzelve luidt als volgt:

„Ik heb uit handen van den generaal *Athalin* den brief ontvangen, met welks overbrenging hij belast was. Gebeurtenissen, die altijd betreurenswaardig zullen zijn, hebben U. M. in eenen moeijelijken toestand gebragt. U. M. heeft een besluit genomen, hetwelk hoogstdezelve eenig en alleen geschikt voorkwam, om Frankrijk voor de zwaarste rampen te bewaren, en ik zal mij niet verklaren over de bedenkingen, die U. M. gelied hebben; doch ik koester den wensch, dat de goddelijke Voorzienigheid Ur. Ms. inzigten en de pogingen, welke hoogstdezelve gaat aanwenden voor het geluk des franschen volks. zal zegenen. Gemeenschappelijk met mijne bondgenooten, neem ik gaarne den wensch aan, welken U. M. heeft doen kennen, om met alle Staten van Europa betrekkingen van vrede en vriendschap te onderhouden. Zoo lang die betrekkingen zullen gegrond zijn op de bestaande tractaten en op den vasten wil, om de regten en verpligtingen, gelijk ook den staat van grond bezittingen, welken dezelve geheiligd hebben, te eerbiedigen, zal Europa daarin eenen waarborg voor den vrede vinden, die zoo noodig is voor de rust van Frankrijk zelf. Gemeenschappelijk met mijne bondgenooten geroepen zijnde, om met Frankrijk, onder deszelfs nieuw bestuur, die behoudende betrekkingen aan te kweeken, zal ik, wat mij aangaat, daartoe al de zorgvuldigheid aanwenden, welke dezelve vorderen, en die gezindheid, waarvan ik U. M., in antwoord op de gevoelens, welke hoogstdezelve mij heeft kenbaar gemaakt, wederkeerig de verzekering aanbied."

Parijs, 28 *November*. De abt *de la Mennais* een der groote voorstanders van de algemeene heerschappij des pauzen van Rome, is met het thans bestaand gouvernement in onmin. Ten tijde, dat de volksgeest, in de laatste jaren van de regering van Koning *Karel X*, zich meer en meer tegen de ten hove aangenomene godsdienstige en monarchale grondstellingen begon te verklaren, heeft de abt zich gevoegd bij degenen, welke eene onbepaalde vrijheid verkondigden, ten einde, in dien geest, te kunnen beweren, dat men ook in het godsdienstige eene onbeperkte vrijheid konde verlangen, om alzoo zijne gevoelens zoo veel mogelijk te mogen verbreiden. — Hij en de zijnen hebben steeds met veel lof gewaagd van de gevoelens van een groot gedeelte der belgische geestelijkheid, en toen hij dezer dagen als nieuwsschrijver is opgetreden, en een dagblad heeft gesticht, ter betere verkondiging zijner leer, heeft de bekende *Barthels*, welke voorheen de gewezene *Catholique* te Gend heeft geschreven, en naderhand eenige moeijelijkheid heeft ondervonden in het erlangen van geld, tot het bijeenbrengen van een corps vrijwilligers, zich bij hem gevoegd, om mede aan de uitgave van dit dagblad, *l'Anvenir* genaamd, te arbeiden.

In den beginne heeft dat blad de openbare aandacht niet veel bezig houden, om dat de menigte hier te lande, doch inzonderheid sedert de laatste omwenteling, zich weinig met de geestelijke aangelegenheden schijnt te bekreunen. Het bestuur alleen heeft zich van tijd tot tijd in onderhandelingen moeten begeven met dat gedeelte der fransche geestelijkheid, 't welk, het zij om staatkundige, het zij om gemoedelijke bezwaren, niet zeer gereed was, om zich openbaar, en door het aflezen van de gebruikelijke gebeden, aan de nieuwe orde van zaken te onderwerpen. Het bewind heeft bij die onderhandelingen, en, zoo het schijnt, niet zonder eenige vrucht, gedreigd met het intrekken der tot dus verre verleende bezoldigingen, en schijnt thans gereed, om, bij eene benoeming van bisschoppen, zijne regten te doen gelden.

Op eenmaal is echter het dagblad *l'Avenir* voor den dag gekomen met eene felle oppositie tegen de tegenwoordige gezagvoerders. In hetzelve wordt als nu aangemerkt, dat alle invloed van het burgerlijk bestuur op de benoeming der bisschoppen doodelijk is voor de zuiverheid der leer en voor het bestaan der kerk; dat bisschoppen van de keuze der ministers eene aanstaande onderdrukking van de geestelijkheid van den tweeden rang voorspellen, en dat de belijders der r. k. godsdienst in Frankrijk zich in genootschappen behooren te vereenigen, ten einde deze en andere dergelijke onheilen af te wenden.

Eene zoodanige handelwijze behaagt de tegenwoordige ministers, en in 't algemeen de liberalen, om 't even van welke kleur, in geenen deele. Deze meenen, dat de eerste pligt der geestelijkheid is; om zich aan de wetten des lands te onderwerpen. Het gevolg daarvan is dan ook, dat een paar nummers van het dagblad, waarin de bedoelde grondstellingen, in zeer scherpe bewoordingen, zijn ontwikkeld, op den post zijn aangehouden en in beslag genomen. Denkelijk zal de uitgever, of welligt de heer *de la Mennais*, te dier zake in regten worden geroepen. Reeds wil men, dat in het departement des Vosges een genootschap is gesticht, verdeeld in twintigtallen, die weder met centrale genootschappen in verband zouden moeten staan, en welker oogmerk zoude wezen het bevorderen van eene orde van zaken, waar bij het openbaar onderwijs geheel en al aan het toezigt van het bestuur werd onttrokken.

De geestgesteldheid in Frankrijk is weinig geschikt, om het beginsel van algemeene vrijheid in dien zin te laten toepassen, en men ontveinst niet, dat de grondstellingen des heeren *de la Mennais* niets dan huichelarij bevatten, om, onder den dekmantel van algemeene vrijheid, eene uitsluitende heerschappij te vormen. Aan den anderen kant beklaagt zich de bedoelde partij, dat men op deze wijze de algemeene vrijheid alleen ten haren nadeele wil aanwenden, en, bij voorbeeld, sedert eenen geruimen tijd gedoogt, dat de tooneelspelers de geestelijkheid, en bijna altijd in een allerongunstigst daglicht, ten tooneele voeren, en alzoo de menigte meer en meer van dezelve vervreemden. — Dit laatste is niet ongegrond, en het heeft ook bij vele onpartijdigen, om der gevolgen wille, een onaangenamen indruk gemaakt, dat men bij de tegenwoordige grondstellingen niet kan beletten, dat een *Maingrat* openlijk in den schouwburg worde vertoond.

— In het ministerie van oorlog heerscht eene groote drukte. Volgens onze dagbladen is de maarschalk *Soult*, de tegenwoordige minister van oorlog, des ochtends ten 4 ure reeds op de been.

De prefect van het departement de la Vendée heeft last bekomen, om zich onmiddelijk derwaarts te begeven. Volgens de liberalen luiden de berigten van daar niet ongunstig, doch ontbreekt het niet aan lieden, die naauwkeurig in 't oog moeten worden gehouden.

Men verwacht altijd nog binnen weinig tijds een ministerieel verslag van de buitenlandsche aangelegenheden, en, ten gevolge van dien, de aanvraag van een credict van 130 à 150 millioenen, ter bestrijking van de buitengewone onkosten, welke eene aan de waardigheid van Frankrijk geëvenredigde wapening zoude vorderen.

— Velen meenen, dat de tusschenkomst van het duitsch verbond, ter handhaving van het gezag van Z. M. den Koning der Nederlanden in het Luxemburgsche, geene aanleiding kan, noch zal geven tot vijandelijkheden van de zijde van Frankrijk; anderen echter oordeelen, dat ook dergelijk een maatregel een aanval zoude aanduiden op de beginselen der jongste fransche revolutie.

— Sedert het afslaan van de spaansche constitutionelen, heerscht bij de spaansche grensbewoners geen zeer vredelievende geest ten aanzien van Frankrijk.

— De heer *C. Rogier*, is uit Brussel alheir gearriveerd, — zoo men meent, met nieuwe aanbiedingen, om de belgische kroon den hertog *van Nemours* op te dragen. (*Haarl. Courant.*)

DUITSCHLAND.

Frankfort, 26 *November*. Men vindt in een geacht duitsch dagblad, dat graaf *Diebitsch* de russische troepen, welke zich op de pruisische grenzen vereenigen, in oogenschouw gaat nemen; — dat men die troepen tot 200,000 man met 400 stukken denkt te brengen; — dat deze beweging slechts als eene ernstige demonstratie moet worden aangemerkt, doch dat, indien de aangelegenheden van het westen eene meer gevaarlijke wending voor Europa mogten nemen, en de troepen verder mogten trekken, graaf *Diebitsch* dezelve in persoon zoude aanvoeren; — dat de gang der londensche onderhandelingen veel invloed kan hebben op deze aangelegenheden; — dat Koning *Philips* voorzeker niets liever wenscht dan het behoud van den vrede, maar dat men ducht, dat zijn bestuur te zwak zal zijn, om te beletten, dat de belgische muitelingen niet uit Frankrijk die ondersteuning erlangen, welke eene gewapende tusschenkomst onvermijdelijk zoude maken.

Men leest verder in deze berigten, dat, sedert 's Keizers reis naar Moskau, ten tijde van het woeden van de *cholera-morbus*, de geestdrift des volks voor dien monarch nog aanmerkelijk grooter is dan zij te voren was.

Hamburg, 26 *November*. Men leest in onze dagbladen, dat eene voorname noordsche mogendheid eene rondgaande nota heeft gezonden aan de verdere hoven, waarin de noodzakelijkheid wordt betoogd, om bedacht te zijn op het tegengaan van

de revolutionaire pest, die in het westen van Europa zoo zeer woedt; — dat genoemde mogendheid aan een zeer bevriend hof het voorstel heeft gedaan, om eene aanzienlijke krijgsmagt tot deszelfs beschikking te stellen, bijaldien de uitslag der londensche conferentien, wegens de aangelegenheden in Belgie, niet mogt leiden tot het opdragen van het hoog gezag in dit land aan den prins *van Oranje*, onverminderd deszelfs aanspraak op de troonsopvolging van Holland; — dat, indien dit voorstel mogt aangenomen worden, 't welk nog onzeker scheen, deze mogendheid haren geällieerde eene volkomene integriteit van al deszelfs bezittingen waarborgde.

— Hertog *Karel van Brunswijk* heeft zich over Frankrijk naar Fulda begeven. Het gerucht zijner terugkomst in Brunswijk heeft aanleiding gegeven tot eene niet geringe ongerustheid, zoo dat het berigt van die terugkomst van regeringswege is tegengesproken, met bijvoeging, dat men eerlang eene beslissing wachtende was. Inmiddels heeft de burgerwacht verklaard, dat zij niemand anders dan hertog *Wilhelm* als souverein zal erkennen.

(*Haarl. Courant.*)

BIJZONDERHEDEN TEN AANZIEN VAN VENLO.

De ingezetenen van *Venlo* zijn tot den dag voor de overgave rustig gebleven. De gemeene man werd wel door eenige onruststokers uit den bemiddelden stand opgeruid; maar de burgemeester, de heer *Bloemaarts*, wist, door zijne gepaste maatregelen, allen, zonder onderscheid, in bedwang te houden. Hij vond dan ook in de laatste dagen bij den generaal *Schepern*, ja bij het geheele garnizoen, alle ondersteuning. Huisselijke omstandigheden noodzaakten hem, zich op den 9den naar *Emmerik* te begeven. — Gelukkig dat die brave man, bij het innemen der stad door de muitelingen, afwezig was, anders zou hem zeker een treurig lot zijn te beurt gevallen.

De vesting *Venlo* was is een allerellendigsten staat van tegenweer. Men dacht aldaar in Abrahams schoot te zijn. De generaal *Schepern* was, bij zijne komst, met de officieren der genie dadelijk bedacht die versterkingen te maken, welke tegen eene overrompeling allernoodzakelijkst waren, en in minder dan acht dagen had de vesting een geheel ander aanzien, en was voor eenen vijandelijken aanval van buiten gedekt. — Door den onvermoeiden ijver van den 1sten luitenant *Sorg*, van de artillerie, bragt men het in korte dagen zoo ver, dat er op de wallen twintig stuks kanon konden geplaatst worden.

De komst der muitelingen schijnt zoo min aan de ingezetenen als aan de troepen bekend te zijn geweest. Van de eersten onderstelt men zulks, om dat zij anders met een weinig moed de officieren, op den 10den, 's middags tusschen 1 en 2 uur, aan tafel hadden kunnen gevangen nemen. Om drie uur wandelden er nog eenige officieren, geheel zorgeloos, over den wal. Zij zagen echter twee vreemde personen te paard, van welke de een (een gewezen dragonder van het 5de regement) de stoutheid had, de poort binnen te rijden, hebbende in de eene hand zijn sabel, in de andere een pistool, en den toom van het paard in den mond. — De 2de luitenant *Snijders*, van de 14de afdeeling infanterie, de wacht aan de Roermondsche poort hebbende, hield hem staande, zette hem den degen op de borst en nam hem gevangen. Na dit voorval werden de bruggen opgehaald en de poorten gesloten. Er kwam eene bende muitelingen van achter het dorp *Tegelen* opdagen. Zij rukte tot onder het kanon der vesting voort, denkende, zoo het schijnt, de stad zonder een enkel schot te zullen meester worden. Dan zij werden met blikken dozen uit het geschut begroet; zij trokken daarop terug, maar zonden evenwel dadelijk een parlementair, om, namens den overgeloopen generaal *Daine*, te eischen, dat de stad binnen twee uren zou overgegeven en het garnisoen krijgsgevangen gemaakt worden. Deze eisch van de hand gewezen zijnde, verspreidden zich de muitelingen rondom de stad; terwijl een gedeelte met kanon de overzijde der Maas achter het fort *St. Michel* omtrok; van daar werden des avonds eenige houwitsers en granaten in de stad geworpen, hetwelk ten teeken moest verstrekken, dat de ingezetenen de soldaten moesten ontwapenen. Des anderen daags, den 11den, des morgens ten half acht ure, begon men wederom op de stad te vuren, hetwelk door vuurmonden van de stad beantwoord werd. Ten tien uren brak eindelijk het verraad los; de burgers ontwapenden de wacht aan de Maaspoort, openden dezelve, dreven de aldaar wacht hebbende manschappen de poort uit, en zoo viel de stad in handen der muitelingen. — Bij het inrukken dier bende, begaf zich dadelijk een troep roofzuchtigen naar het huis van den kapitein *Stok*, plunderden en roofden al wat eenige waarde had en verbrijzelden de meubels, die zij niet mede namen. Den kapitein zelven hadden zij den dood gezworen, maar vonden hem niet, daar hij juist vertrokken was, om zich, ingevolge order van den generaal *Schepern*, naar *Maastricht* te begeven. De haat, dien zij tegen dien officier hadden opgevat, kan nergens anders aan toegeschreven worden, dan aan zijne verknochtheid aan Koning en Vaderland; met verachting behandelde hij die wezens, die hem in hun snood verraad trachtten over te halen (1).

Als de generaal *Schepern*, in de dagen, toen het gevaar naderde, meer wantrouwend omtrent de ingezetenen was geweest en zijne maatregelen daarnaar genomen had, dan zou *Venlo* waarschijnlijk nog in onze handen zijn. Men had zich van de bekende onruststokers behooren te verzekeren, en al die middelen moeten bij de hand nemen, welke geschikt zijn, om oproerigen schrik aan te jagen.

Het garnizoen van Venlo was niet 300, maar 450 man sterk, daaronder de ambtenaren gerekend, die met den besten geest bezield waren. Als men de stad van binnen rustig had gehouden, was men sterk genoeg, om een troep muitelingen van buiten in bedwang te houden, ten minste zoo lang, tot dat er een honderdtal kurassiers tot versterking of ontzet uit *Maastricht* konde aankomen. — De kurassiers hebben bijzonder de schrik onder de muitelingen, en niet zonder reden.

(*Arnh. Courant.*)

(1) Zoo als wij vernemen, heeft de gemelde officier *Maastricht* niet kunnen bereiken, daar de muitelingen in den omtrek rondzwierven.

ADVERTISSEMENTEN.

Te PARAMARIBO bij J. J. ENGELBRECHT.